

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ในการศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่นในครั้งนี้ เป็นการศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และทำการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) การลงทุนธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวิธีการศึกษาดังนี้

- 3.1 การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวน 2 กลุ่ม คือ ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานีและผู้ประกอบการร้านอาหารญี่ปุ่น ขนาด 120 ที่นั่งขึ้นไป ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มที่ 1 ได้แก่ ผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายประชากรช่วงอายุ 18-60 ปี จำนวนทั้งหมด 61,008 คน (กรมการปกครอง, 2561: เว็บไซต์)

กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านอาหารญี่ปุ่นในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 2 ราย

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

โดยการใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อความพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารญี่ปุ่น จำนวน 382 ราย โดยใช้วิธีการเปิดตารางของ Krejcie and Morgan (1970) จะได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างอยู่ที่ 382 คน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงเลือกเก็บข้อมูลจำนวน 382 คน

3.1.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีอยู่ 2 กลุ่ม โดยทำการออกแบบสอบถามสำหรับกลุ่มผู้บริโภคที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี และการออกแบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่น โดยใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบการจำนวน 2 ราย ที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษานี้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษา คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งผู้ศึกษาได้มีการสร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอนดังนี้

3.2.1 การสร้างแบบสอบถาม จากการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แบบสอบถามสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยทำการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิด มีลักษณะคำตอบแบบหลายคำตอบให้เลือก โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพฤติกรรมของผู้บริโภค ประกอบไปด้วยคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับประทานอาหารในร้านอาหารญี่ปุ่นของผู้บริโภค เช่น ท่านมาใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นโดยเฉลี่ยกี่ครั้งต่อเดือน โดยปกติท่านใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นในวันใด และในการมาใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่นท่านมาใช้บริการจำนวนกี่คน เป็นต้น ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายปิด มีลักษณะคำตอบแบบหลายคำตอบให้เลือก โดยให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวหรือหลายคำตอบก็ได้

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกร้านอาหารญี่ปุ่นของท่าน ประกอบไปด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการและด้านลักษณะทางกายภาพ โดยรูปแบบของแบบสอบถามจะการใช้การวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีระดับความสำคัญมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีระดับความสำคัญมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีระดับความสำคัญปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีระดับความสำคัญน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีระดับความสำคัญน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างแบบสัมภาษณ์ จากการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา โดยทำการแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 5 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป เช่น ชื่อสถานประกอบการ ชื่อเจ้าของกิจการ ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตลาด เช่น ประเภทของอาหารญี่ปุ่นที่ลูกค้านิยมทานมีอะไรบ้าง ลูกค้าหลักที่เข้ามาใช้บริการเป็นกลุ่มใด ตรงกับเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพราะเหตุใด เป็นต้น

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านเทคนิคและการจัดการ เช่น รูปแบบการดำเนินงานของกิจการเป็นแบบใด โครงสร้างองค์กรเป็นแบบใด มีพนักงานทั้งหมดกี่คน มีหน้าที่อะไรบ้าง และอัตราค่าจ้างเป็นเท่าใด ปัจจัยในการคัดเลือกวัตถุดิบมีอะไรบ้าง วิธีการเลือกทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการ เป็นต้น

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเงิน เช่น ใช้เงินลงทุนเริ่มแรงของกิจการจำนวนเท่าไร แหล่งที่มาของเงินทุนและสัดส่วนการลงทุน ระยะเวลาคืนทุน เงินสดสำรองหมุนเวียนในกิจการเป็นเท่าใด เป็นต้น

ส่วนที่ 5 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะจากการดำเนินงาน เช่น ท่านคิดว่าธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่นยังเป็นธุรกิจที่น่าสนใจหรือไม่ เพราะเหตุใด ปัจจัยที่ทำให้กิจการประสบความสำเร็จคืออะไร ปัญหาที่พบในการดำเนินกิจการส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านใด เป็นต้น

ลักษณะคำถามทั้ง 5 ส่วนเป็นคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเท็จจริงได้อย่างเต็มที่

3.2.3 การนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของการใช้ภาษาและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.2.4 การทำการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือโดยหาค่า IOC (Index of Item – Objective Concurrence) โดยวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ จากการนำผลที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อ โดยค่าเฉลี่ยจากคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ได้เรียกว่า ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์

3.2.5 การทดสอบเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่ผ่านความเห็นชอบแล้วไปทดสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามาจาก 2 ส่วน ได้แก่

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ

ซึ่งแบ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่

กลุ่มเป้าหมายที่ 1 คือ ผู้ประกอบการร้านอาหารญี่ปุ่นขนาด 120 ที่นั่งขึ้นไปในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลด้านการลงทุนธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่นทางด้านเทคนิค ด้านการจัดการและด้านการเงิน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

กลุ่มเป้าหมายที่ 2 คือ ผู้บริโภคที่อยู่ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดอุบลราชธานี โดยการแจกแบบสอบถาม จำนวน 382 ชุด ให้กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 382 คน ในช่วงระยะเวลาที่ทำการเก็บข้อมูล

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปและข้อค้นพบต่าง ๆ ซึ่งได้จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารแหล่งต่าง ๆ เช่น เอกสารงานวิจัย และบทความวิชาการ ของผู้ที่เคยศึกษาความเป็นไปได้ในการลงทุนธุรกิจร้านอาหารญี่ปุ่น เพื่อให้ได้ข้อสรุป หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่กำลังศึกษา สำหรับการศึกษาความเป็นไปได้ในครั้งนี้ แบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ความเป็นไปได้ด้านการตลาด ความเป็นไปได้ด้านเทคนิค ความเป็นไปได้ด้านการจัดการ และความเป็นไปได้ด้านการเงิน

3.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การจัดกระทำข้อมูล ในการศึกษาผู้ศึกษาได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ได้รับคำตอบแล้วมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.4.1.1 การตรวจสอบข้อมูล ผู้ศึกษาได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบของแบบสอบถาม

3.4.1.2 นำแบบสอบถามที่ถูกต้องแล้วมาระบุหมายเลขเอกสาร

3.4.1.3 การประมวลผลข้อมูล นำข้อมูลที่ทำกรระบุหมายเลขแล้วบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS

3.4.1.4 การประมวลผลข้อมูลทางการเงินจะทำการรวบรวมข้อมูลที่ได้ทั้งจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากนั้นจะนำมาทำการประมวลผลโดยโปรแกรม Microsoft Excel version 2013

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ทางด้านการตลาด จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาจากแบบสอบถาม สำหรับแบบสอบถามในส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค จะใช้การวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติความถี่และร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 3 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกร้านอาหารญี่ปุ่นของท่าน จะทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิค จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการรวมทั้งใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารแหล่งต่าง ๆ เพื่อทำการวิเคราะห์หาทำเลที่ตั้งโครงการที่เหมาะสม การออกแบบและการก่อสร้างโครงการรวมถึงวัสดุที่ใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เพื่อเป็นตัวกำหนดงบประมาณในการลงทุนให้เป็นไปตามขอบเขตที่กำหนดรวมถึงการกำหนดระยะเวลาการดำเนินโครงการ

3.4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ด้านการจัดการ จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการรวมทั้งใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารแหล่งต่าง ๆ เพื่อทำการวิเคราะห์เกี่ยวกับการกำหนดรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่เหมาะสมพิจารณาถึงรูปแบบของหน่วยธุรกิจที่เหมาะสม เช่น กิจการเจ้าของคนเดียว (Single proprietorship) ห้างหุ้นส่วนจำกัด (Partnership) บริษัทจำกัด (Corporation) รูปแบบของการบริหารภายใน เช่น การ จัดโครงสร้างองค์กร จำนวนบุคลากรและคุณสมบัติของบุคลากรที่ต้องการ แหล่งที่มาของบุคลากร และการจ่ายค่าตอบแทนของการดำเนินโครงการ

3.4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นไปได้ด้านการเงิน จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์จากผู้ประกอบการรวมทั้งใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากการค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารแหล่งต่าง ๆ เพื่อทำการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน เป็นการจัดทำงบการเงินล่วงหน้า ได้แก่ งบกระแสเงินสด งบดุล งบกำไรขาดทุน และวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ได้แก่ มูลค่าปัจจุบันสุทธิ อัตราผลตอบแทนภายใน ระยะเวลาคืนทุน โดยทำการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาด้านการจัดการและด้านการตลาด มาใช้ในการศึกษาความเป็นไปได้ทางการเงิน

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ในการอธิบายถึงคุณลักษณะของข้อมูลโดยค่าสถิติความถี่ ค่าร้อยละ และค่าถามในส่วนของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดจะใช้ค่าคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูล

คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี